

Könyvespolc

Avar Bella: Elhagyta napot, holdat

„Avar Bella 1964-ben született Budapesten. Tizenkét éves volt, amikor édesanyja meghalt. Hat évig állami gondozásban volt...”

„A tizenkét éves Erdős Rita >intézetis< életének első esztendejéről szól a könyv...”

Ennyi információ a fülszövegből elég, hogy gyanakodjunk, az író saját élményeit olvashatjuk a könyvben. Ilyen értelemben Avar Bella, a tanú tart tükröt elénk, gyermekvédelemben dolgozók elé, és éppen jókor, jó időben. Most, amikor a gyermekvédelmi törvény új szemléletet ajánl, a felülvizsgálatok a régi döntések újragondolására köteleznek, itt a lehetőség az önvizsgálatra: vajon elkönnyelhetjük-e múltként a leírtakat.

Félek, hogy nem. Bár sok módszerbeli változás megtörtént, pl.: kevesebb a rács, kevesebb az intézeti pecsét a ruhákon, de vajon Erdős Ritát sorsának elviselésében jobban segítenék most?

Döbbsen találtam meg a könyv olvasása közben a választ sok szakember esettanulmányában feltett kérdésre, melyek az intézetben nevelkedő gyermekek magatartási problémáira kérdeznak rá. Nem az okok voltak megdöbbsenők, hiszen ezeket tudjuk, tanuljuk, vizsgáljuk, hanem, hogy ezt a gyerekek is tudják, és mennyivel hatékonyabban használják az önpusztításra, mint mi a segítségére.

A könyvet kötelező olvasmányként ajánlom minden gyermekvédelemben dolgozó számára, és kérem, hogy a gyermek és sorsa iránti alázattal olvassa a megdöbbsenő sorokat, merthogy éppen az effajta megértés és odafordulás hiányából született ez a regény.

(Sík Kiadó, Budapest, 1998.)

Králné Szabó Piroska